

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vter plus peccauerit, vir vel mulier? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

ut dictum * est. Sed secundum conditionem personarum peccantium, peccatum illud habuit maximam gravitatem, propter perfectionem status ipsorum. Et ideo dicendum est, quod illud peccatum fuit quidem secundum quid gravissimum, non tamen simpliciter.

Ad primum ergo dicendum, quod illa ratio procedit de gravitate peccati ex circumstantia peccantis.

Ad secundum dicendum, quod magnitudo poenae, quae consecuta est ad illud primum peccatum, non correspondet ei secundum quantitatem propriae speciei, sed in quantum fuit primum: quia ex hoc interrupta est innocentia primi status, quae subiecta deordinata est tota natura humana.

Ad tertium dicendum, quod in his quae sunt per se ordinata, oportet id quod est primum, esse maximum. Talis autem ordo non attenditur in peccatis, sed unum per accidens sequitur post aliud. Unde non sequitur quod primum peccatum sit maximum.

ARTIC. IV.

Virum peccatum Adæ fuerit gravius quam peccatum Euae?

795
2. dis 2. 2.
q. 1. a. 3.

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod peccatum Adæ fuerit gravius quam peccatum Euae. Dicitur enim 1. ad Timot. 2. quod Adam non est seductus, mulier autem seducta in praevaricatione fuit. Et sic videtur quod peccatum mulieris fuerit ex ignorantia, peccatum autem viri ex certa scientia. Sed huiusmodi peccatum est gravius: secundum illud Lucæ 12. Ille servus qui cognovit voluntatem domini sui, & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit plagis multis. Qui autem non cognovit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Ergo Adam gravius peccavit quam Eua.

¶ 2. Præterea, August. * dicit in lib. de Decem chordis, Si caput est vir, melius debet vivere, & præcedere in omnibus bonis factis maximè uxorem suam, ut illa imitetur virum. Sed ille, qui melius debet

cap 3. a
me. 10. 9.

facere si peccet, grauius peccat. Ergo Adam grauius peccauit quàm Eua.

¶ 3. Præterea, Peccatum in Spiritum sanctum, videtur esse grauiſſimum. Sed Adam in Spiritum sanctum videtur peccaſſe, quia peccauit cogitans de diuina miſericordia: quod pertinet ad peccatum præſumptionis. Ergo videtur quòd Adam grauius peccauit, quàm Eua.

SED contra est, quòd pœna reſpondet culpæ. Sed mulier eſt grauius punita quàm vir, vt patet Genef. 3. Ergo grauius peccauit quàm vir.

ad præc.

RESPONDEO dicendum, quòd ſicut dictum eſt, grauitas peccati principaliter attenditur ſecundum peccati ſpeciem, quàm ſecundum peccati circumſtantiam. Dicendum eſt ergo, quòd ſi conſideremus conditionem perſonæ vtriuſque, ſcilicet mulieris, & viri, peccatum viri eſt grauius, quia erat perfectior muliere. Sed quantum ad ipſum genus peccati, vtriuſque peccatum æquale dicitur, quia vtriuſque peccatum fuit ſuperbia. Vnde Auguſtinus dicit 11. * ſuper Gen. ad literam, quòd mulier excuſauit peccatum ſuum in impari ſexu, ſed pari ſaltu. Sed quantum ad ſpeciem ſuperbiæ, grauius peccauit mulier, triplici ratione. Primò quidem, quia maior elatio fuit multo quàm viri. Mulier enim credidit verum eſſe quòd ſerpēs ſuaſit: ſcilicet quòd Deus prohiberet ligni eſum ne ad eius ſimilitudinem peruenirent. Et ita dum per eſum ligni veri Dei ſimilitudinem conſequi voluit, ſuperbia eius ad hoc ſe erexit, quòd contra Dei voluntatem aliquid voluit obtinere. Sed vir non credidit hoc eſſe verum. Vnde non voluit conſequi diuinam ſimilitudinem contra Dei voluntatem. Sed in hoc ſuperbiuit, quòd voluit eam conſequi per ſeipſum. Secundò, quia mulier non ſolum ipſa peccauit, ſed etiam viro peccatum ſuggeſſit: vnde peccauit & in Deum, & in proximum. Tertio, in hoc quòd peccatum viri diminutum eſt ex hoc quòd in peccato conſenſit amicabile quadam beneuolentia, qua plerumque

ca. 35. a
m. 10. 3.

que sit, vt offendatur Deus, ne homo ex amico fiat inimicus: quod eum facere non debuisse diuinæ sententiæ iustus exitus indicauit: vt Aug dicit 11. * super Gen ad literam. Et sic patet, quòd peccatum mulieris fuit grauius quàm peccatum viri.

Ad primum ergo dicendum, quòd illa seductio mulieris ex præcedenti elatione subsecuta est. Et id eò talis ignorantia non excusat, sed aggrauat peccatum, in quantum scilicet ignorando, in maiorem elationem erecta est.

Ad secundum dicendum, quòd ratio illa procedit ex circumstantia conditionis personæ, ex qua peccatum viri fuit grauius secundum quid.

Ad tertium dicendum, quòd vir non cogitauit de diuina misericordia vsque ad contemptum diuinæ iustitiæ: quod facit peccatum in Spiritum sanctum. Sed quia vt Aug. * dixit 11. super Genes. ad literam, Inexpertus diuinæ seueritatis credidit illud peccatum esse veniale, id est, de facili remissibile.

QVÆST. CLXIV.

De pœnis peccati primi hominis, in duos articulos diuisa.

Deinde considerandum est de pœna primi peccati. Et circa hoc queruntur duo.

¶ Primo, de morte, quæ est pœna communis.

¶ Secundo, de alijs particularibus pœnis quæ in Genesi assignantur.

ARTIC. I.

Utrum mors sit pœna peccati primorum parentum?

Ad primum sic proceditur. Videtur, quòd mors non sit pœna peccati primorum parentum. Id enim quod est homini naturale, non potest dici pœna peccati: quia peccatum non perficit naturam, sed vitiat. Mors autem est homini naturalis: quod patet ex hoc, quod corpus eius ex contrarijs componitur: & ex hoc etiam, quòd mortale ponitur in definitione hominis. Ergo mors non est pœna peccati primorum parentum.

Cc 4 ¶ 2 Præ-

cap 42. a me. 10 3.

li. 14. de ciu. Dei. c. 11. cir. fi. 10. 5.

796 12. q. 85.

a. 5. Et 2

d. 30. q. 1

a. 1. Et 3

d. 16. q. 1

a. 1. Et 4

pro. pr. et

d. 4. q. 1.

ar. 1. q. 3

Et 4. 10.

ca 52. Et

mal. 7. 5.

a. 4. et o-

pus 3. ca.

197. 198.

199. 208.

241. Et

242. Et

Ro 5. le.

3. c. 5. Et

Heb 9. fi.